30.10.62 *DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE* 2553/62

RÅDETS FORORDNING Nr. 129

om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I et vist antal retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik er det hensigtsmæssigt at udtrykke beløb i en ensartet regningsenhed; som regningsenhed bør benyttes den enhed, der allerede anvendes i Fællesskabet i medfør af artikel 18 i regnskabsregulativet om opstillingen og gennemførelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs budget og om de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar;

det er nødvendigt at fastsætte den vekselkurs, der skal anvendes for de forretninger, der foretages inden for den fælles landbrugspolitiks rammer, og som kræver, at beløb, der er angivet i en valuta, udtrykkes i en anden valuta; alle medlemsstaterne og et stort antal tredjelande har anmeldt deres valutas paritet til den Internationale Valutafond, som har godkendt denne; i medfør af denne institutions bestemmelser kan de vekselkurser, der gælder for de løbende transaktioner, og som noteres på de valutamarkeder, der kontrolleres af de landes valutamyndigheder, hvis valutaparitet er blevet godkendt af fonden, kun afvige fra denne paritet inden for snævre grænser; anvendelsen af den til nævnte paritet svarende vekselkurs gør det derfor muligt under normale forhold at undgå valutamæssige vanskeligheder, der ville kunne hæmme den fælles landbrugspolitiks gennemførelse;

da regningsenheden udelukkende fastsættes i guldvægt, må der nødvendigvis ved omregning af beløb anført i regningsenheder til national valuta og omvendt gøres brug af disse beløbs paritet i guld eller i US-dollars, således som den er anmeldt til og godkendt af Den internationale Valutafond;

for de lande, der har anmeldt en valutaparitet til Den internationale Valutafond, er det dog hensigtsmæssigt at træffe forholdsregler imod en situation, hvor afvigelserne i den relle vekselkurs fra den anmeldte paritet – skønt disse finder sted inden for de grænser, der er fastsat i medfør af denne institutions bestemmelser – ville kunne bringe gennemførelsen af de fælles landbrugspolitiske foranstaltninger i fare; i så fald er det hensigtsmæssigt at gøre brug af den på det eller de mest repræsentative valutamarkeder noterede vekselkurs;

valget af den kurs, der noteres på det eller de mest repræsentative valutamarkeder påtvinger sig endvidere for valutaen i de lande, der ikke har anmeldt nogen paritet til Den internationale Valutafond, eller hvis paritet ikke er blevet godkendt af denne;

endelig bør der træffes bestemmelse om undtagelsesforanstaltninger for tilfælde, hvor valutamæssige omstændigheder kan risikere at lægge hindringer i vejen for en tilfredsstillende gennemførelse af de fælles landbrugspolitiske foranstaltninger,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Når beløb i de retsakter, der er udstedt af Rådet i medfør af traktatens artikel 43 vedrørende den fælles landbrugspolitik, eller i de bestemmelser, der er truffet i medfør af disse retsakter, er udtrykt i regningsenheder, er værdien af denne regningsenhed 0,88867088 gram finguld.

Artikel 2

1. Når forretninger, der gennemføres under anvendelse af de i artikel 1 nævnte retsakter eller bestemmelser, kræver, at beløb, der er anført i en valuta, udtrykkes i en anden valuta, er det den vekselkurs, der svarer til den til Den internationale Valutafond anmeldte og af denne godkendte paritet, der skal anvendes.

2. Når der i et eller flere lande foreligger afvigelser i den på det af landets valutamyndigheder kontrollerede valu-

tamarked reelt benyttede vekselkurs i forhold til den kurs, der svarer til den til Den internationale Valutafond anmeldte og af denne fond godkendte paritet – skønt disse afvigelser finder sted inden for de af denne institutions bestemmelser fastsatte grænser – og når disse afvigelser i undtagelsestilfælde vil kunne bringe gennemførelsen af de i artikel 1 nævnte retsakter eller bestemmelser i fare, kan Rådet eller Kommissionen i hvert enkelt tilfælde inden for rammerne af de beføjelser, som de har i medfør af disse retsakter eller bestemmelser og i henhold til de i disse retsakter eller bestemmelser fastsatte fremgangsmåder, vedtage, at man for de pågældende valutaer midlertidigt bør anvende de på det eller de mest repræsentative valutamarkeder noterede vekselkurser, i overensstemmelse med stk. 4, ved forretninger der skal foretages i medfør af disse retsakter eller bestemmelser.

3. Hvad angår valutaen i de lande, der ikke har anmeldt nogen paritet til Den internationale Valutafond eller hvis anmeldte paritet ikke er godkendt af denne fond, men hvis valuta noteres på de officielle valutamarkeder, er det den vekselkurs, der noteres på det eller de mest repræsentative valutamarkeder, der skal anvendes i overensstemmelse med stk. 4.

4. De vekselkurser, der med henblik på anvendelsen af stk. 2 og 3 noteres på det eller de mest repræsentative valutamarkeder, er kurserne på sidste børsdag før den dato, på hvilken de i nærværende artikel nævnte forretninger gennemføres.

Artikel 3

1. Når gennemførelsen af de i artikel 1 nævnte retsakter eller bestemmelser vil kunne bringes i fare ved en valutapraksis af usædvanlig art, kan Rådet eller Kommissionen inden for rammerne af de beføjelser, som de har i medfør af disse retsakter eller bestemmelser og i henhold til de i disse retsakter eller bestemmelser fastsatte fremgangsmåder i hvert enkelt tilfælde efter høring af Det monetære Udvalg træffe foranstaltninger, der afviger fra denne forordning, især i følgende tilfælde:

a) når et land, der er medlem af Den internationale Valutafond, og som har anmeldt sin valutas paritet til denne institution, der har godkendt denne paritet, tillader afvigelser fra sin valutas værdi inden for videre grænser end dem, der er fastsat i medfør af denne institutions regler;

b) når et land gør brug af unormal vekselteknik såsom svingende kurser, flere vekselkurser eller gør en clearingaftale gældende;

c) når det drejer sig om lande, hvis valuta ikke noteres på de officielle valutamarkeder.

2. De i foregående stykke omhandlede foranstaltninger kan dog i hastende tilfælde træffes uden forudgående høring af Det monetære Udvalg, til hvilket der dog samtidig fremsendes en anmodning om udtalelse. I sådanne tilfælde er disse undtagelsesforanstaltninger af midlertidig karakter; de endelige foranstaltninger træffes først efter, at Det monetære Udvalg har udtalt sig.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft 1. november 1962.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. oktober 1962.

På Rådets vegne
E. COLOMBO
Formand